

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3190/05
21.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради уклањања објекта, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1160/05 од 29.9.2005. године, у седници одржаној 21.2.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1160/05 од 29.9.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Зрењанину П.1023/04 од 5.10.2004. године, која је исправљена решењем тог суда П.1023/04 од 11.11.2004. године: ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да уклони грађевински објекат који је саградио на земљишту тужиоца и врати земљиште у првобитно стање; ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка од 7.800,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Зрењанину Гж.1160/05 од 29.9.2005. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" бр. 4/77..."Службени лист СРЈ" бр. 3/02), који се у поступку по ревизији у овој парници примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд Србије је нашао да ревизија није основана.

Према записнику о одржаној главној расправи 5.10.2004. године првостепени суд је на предлог тужиоца дозволио да га заступа ВВ, дипломирани правник, уз обавезу да накнадно достави пуномоћје, што је он и учинио. Како је тужилац накнадно доставио пуномоћје, ВВ је на основу чл. 94, 96 и 98. став 2. Закон о парничном поступку био овлашћен за заступање тужиоца на главној расправи и за изјављивање жалбе. Тужилац није указао да се ВВ бавио заступањем као надриписарством, а у пуномоћју је наведено да је он дипломирани правник, па нису били испуњени услови да му суд ускрати заступање, или укаже тужиоцу да он није способан да врши заступање, у смислу члана 90. ст.2 и 4 Закона о парничном поступку. Због тога нису основани ревизијски наводи о учињеној битној повреди из члана 354.став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, а на коју ревизијски суд пази и по службеној дужности.

На главној расправи одржаној 5.10.2004. године тужилац није предложио извођење других доказа, па нису основани ни ревизијски наводи о учињеној битној повреди из члана 354. став 2. тачка 8. Закона о парничном поступку, јер је тужиоцу омогућено да расправља.

Ревизијски наводи о осталим битним повредама у поступку пред првостепеним судом из члана 354. став 1. Закона о парном поступку нису релевантни зато што се на основу члана 385. ст. 1 и 2. тог закона ревизија због њих не може изјавити.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука странке су суседи. Тужени је у 1992. години купио парцелу бр. аа и вв КО ГГ. На парцели је било изграђених објеката које је он те године порушио и на постојећим темељима почео изградњу новог објекта, захватајући и део парцеле тужиоца бр. гг КО Зрењанин у ширини од 0,40 м и дужини од 10,66 м. Тужилац је поднео захтев Служби за катастар непокретности у ГГ 11.9.2001. године ради израде копије плана за парцелу бр. гг, а 30.6.2003. године поднео је захтев Бироу за геодезију, вештачење и некретнине "ДД" ради утврђивања међе између парцела бр. гг и аа. Решењем Одељења за послове урбанизма, стамбене и комуналне послове и заштиту животне средине Општине Зрењанин бр.Ш-05-356-42/03 од 23.7.2003. године наређено је туженом да сруши пословно-стамбени објекат на парцели бр. дд зато што није прибавио грађевинску дозволу, али решење није извршено зато што је поднео захтев за легализацију. Тужилац је против туженог тужбу ради уклањања објекта поднео 26.4.2004. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања правилно је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да уклони грађевински објекат који је изградио на земљишту тужиоца. На основу члана 25. став 1. Закона о основама својинскоправних односа ("Службени лист СФРЈ" бр. 6/80..."Службени лист СРЈ" бр. 29/96) ако је градитељ знао да гради на туђем земљишту, или ако то није знао а власник се томе одмах успротивио, власник земљишта може тражити, поред осталог, да градитељ поруши грађевински објекат и врати му земљиште у првобитно стање. Власник земљишта на основу става 4. тог члана може остварити право избора у року од 3 године од завршетка изградње грађевинског објекта, а по протеклу тог рока може захтевати само исплату прометне цене земљишта. Како је тужилац у овој парници захтевао само уклањање грађевинског објекта, а према утврђеном чињеничном стању рок од 3 године је протеклао пре него што је он извршио право избора, нису испуњени услови предвиђени наведеним одредбама за налагање тужиоцу да уклони изграђени објекат.

Ревизијским наводима да није утврђено када је тужени почео изградњу објекта, када се тужилац успротивио изградњи и да ли је објекат завршен оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 385. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 393. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз